

Venepilkille

Pilkkiminen on tuttua puuhaa liki kaikille. Suurin osa suomalaisista on jossain vaiheessa pitänyt pilkkivapaa talvella kädessään, samoilla välineillä voi pilkkiä myös kesällä veneestä. Saaliskalat ovat samoja kuin talvella, mutta paksut ulkovaatteet ja kairan voi jättää kotiin. Veneestä pilkkimiseen voivat osallistua helposti kaikenikäiset, kenellä vain vapa kädessä pysyy, mukava venepilkkiretki onnistuu myös perheen pienempien kanssa.

Välineet

Venepilkkiä voi kaikenlaisista veneistä, kunhan vapa ylettyy laidan ylitse, parhaiten pilkkimiseen soveltuvat soutu- ja pulpettiveneet. Vapoina voi käyttää samoja kuin talvellakin, mutta jos veneen laidan ylitse joutuu kurottelemaan, rakentamalla pidemmät vavat, pääsee tästä ongelmasta eroon pienellä vaivalla kotikonstein tai kukkaronnyörejä raottamalla kalastustarvikeliikkeessä. Pilkkeinä parhaiten toimivat ne raskaimmat, jotta tuntuma pilkkiin ei katoa veneen heilahdellessa tuulen vaikutuksesta. Siimaksi kannattaa valita monofiili 0,25–0,35mm, kuitusiima sotkeutuu veneessä helposti, kun siima nostetaan vedestä käsin veneeseen. Mikäli kalastaa tepsipilkillä, tepsissa voi käyttää samoja siimoja, kuin pilkissä. Pitkä tepsi, iso morri, reilun kokoinen mato ja pari silmää ovat monesti ison ahvenen mieleen. Ketjupilkki värikoukulla toimii myös ja on hyvän syönnin osuessa kohdalle nopein tapa saada saalista. Lisämaustetta venepilkkimiseen tuo hyvä kaiku, jolla kaloja voi etsiä. Kaiusta on myös mukava katsoa, kun se isomus tulee pilkille. Kaiku ei kuitenkaan ole välttämättömyys, saalista saa ilmankin. Venepilkkijän vakiovarusteisiin kuuluu myös kumiavashävi, pihdit, pappi ja kylmälaukku, jossa saaliin saa vietyä rantaan tuoreena.

Iso morri toimii venepilkillä, käytä vaikka pystypilkin alla tepsissa

Helpotusta ankkurointiin

Perinteisesti vene ankkuroidaan ennen pilkkimisen aloittamista. Toiset ankkuroivat heti kalapaikalle saavuttuaan, toiset etsivät kalaparven ja ankkuroivat vasta sitten, kun haluttu kohde/ kohteet, ovat löytyneet. Venepilkkiä voi myös ajoankkurin avulla, kunhan sovittaa veneen vauhdin niin, että pilkki liikkuu pohjan tuntumassa eikä vaakasuorassa veneen perässä. Vähänkin ajelehtiva vene vaatii huomattavasti painavammat pilkit, kuin paikallaan oleva. Mikäli epäilee, että ankkurointi karkottaa kalat ankkurointipaikalta, voi ankkurin laskea tuulen yläpuolelle kalapaikasta, jolloin narua lisää laskemalla pääsee haluttuun kohtaan. Koura- ja naara-ankkureita käytettäessä, kannattaa käyttää ankkurissa kahta narua, jotta ankkurin saa pohjasta irti, jos ankkuri jää sakarastaan kiinni kiven koloon. Perinteinen ankkuri toimii mainiosti etenkin matalissa vesissä pilkkiessä, mutta jos haluaa helpotusta ankkurointiin, keulakoneen taivasankkuritoiminnon avulla pääsee eroon ankkurin nostamisesta ja laskemisesta.

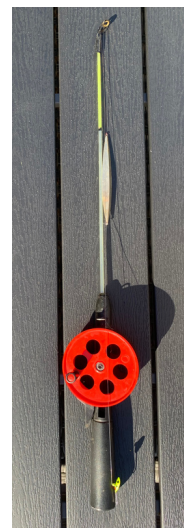
Venepilkille

Syötillä on väliä

Venepilkkijän yleisin syötti on mato, kastikas. Aina tällä ei kuitenkaan päästä parhaaseen lopputulokseen isoa ahventa kalastaessa, vaikka tehokas syötti onkin. Joskus ahvenen silmä tai pari, joskus särjen tai ahvenen palanen, yleensä pyrstö, toimii paremmin, joten syöttiä kannattaa aktiivisesti vaihdella. Tämä kannattaa muistaa, etenkin jos syönti alkaa hiipumaan. Joskus jopa keskellä kesää huonolla syönnillä ollessaan, ahventa kannattaa tavoitella pienemmillä välineillä, joskus jopa pelkällä morrilla. Mikäli syönti taas on rajua, ketjupilkki värikoukulla ilman syöttiäkin toimii mainiosti, isoa tasuriakin kannattaa tällöin heilutella. Käsityksen parhaasta ottivälineestä saa vaihtelemalla välineitä. Pitämällä mukana useampaa vapaa, testaaminen käy helposti ja nopeasti, eikä välineiden vaihtoon tarvitse käyttää vesillä aikaa.

Oikea paikka, onko sitä?

Kokemus auttaa, mutta ydinfysiikkaa ei kalan etsiminen ole venepilkilläkään. Karttatarkastelu ennen kalalle lähtöä auttaa paljon. Monesti esiin nostetut pakat ja karikot sekä niiden penkat ja salmen suualueet ovat hyviä kalapaikkoja, mutta aina ei kala lymyile perinteisissä paikoissa, joten uusia kannattaa aktiivisesti etsiä. Parhaat saaliit saadaan yleensä paikoista, joita muut eivät ole vielä kalastaneet. Iso ahven liikkuu pikkukalaparvien mukana, joten edellisen päivän huippupaikka saattaa vaihtua jo seuraavana. Hyvän kalapaikan osuessa kohdalle, se kannattaa painaa mieleen ja merkitä kartalle seuraavaa kertaa varten. Välivettä ei kannata venepilkkijän unohtaa, sillä syönnöksellä oleva parvi kookasta ahventa saattaa löytyä juuri välivedestä, montakin metriä irti pohjasta. Varma merkki kalan oleskelusta välivedessä ovat tärpit pilkin laskeutuessa. Jos kala nappaa ennen kuin pilkki ehtii pohjaan, on syytä siirtyä pilkkimään lyhyemmällä siimoilla. Aurinkoisella kelillä parvi hakeutuu monesti myös veneen varjoon, vain muutaman metrin etäisyydelle veneestä. Venepilkkiä voi myös syvästä vedestä. Pilkillä saalista voi tavoitella aina liki kahteenkymmeneen metriin saakka. Näissä syvyyksissä ahvenen löytäminen aivan pohjan tuntumasta kaiunkin kanssa alkaa olemaan jo hankalaa, mutta ei mahdottomuus. Jos kalaa lähtee tavoittelemaan syvästä + 15 metrin vedestä, pilkkien tulee olla painavia, että pääsee nopeasti pohjantuntumaan, silloin kun kalan siellä havaitsee.

Venepilkille

Kaiku apuna

Ahven-, särki- tai lahnaparven erottaminen toisistaan, ei aina ole helppoa edes kaiulla. Joskus kalat ovat myös ns. samassa parvessa, mikä vaikeuttaa hommaa. Etenkin lahnat ja säyneet käyttäytyvät joskus hyvinkin samanlaisesti kuin iso ahven. Mikäli kaiussa näkyy pohjasta nousevia ilmakuplia, on se selkeä merkki särkikaloiden paikalla olosta ja paikan vaihdosta, ahventa kalastettaessa. Käytettäessä riittävän isoja morreja tai värikoukkuja, harvoin saaliiksi tulee särkikaloja. Vaikka kaiun käyttö ei ole välttämätöntä, on siitä monenlaista apua venepilkillä oltaessa. Kalaparvien, syvyyden ja pohjanmuodon lisäksi, kaikua seuraamalla saa käsityksen, kuinka kala käyttäytyy, kun pilkkiä heilutellaan eri tavalla. Joskus parhaaseen tulokseen päästään pilkkiä paikallaan pitämällä, joskus pilkin heiluttaminen saa kalan aktivoitumaan. Perinteinen pilkin hitaasti nosto ylöspäin toimii myös monesti ja saa kalat iskemään. Mikäli tärppiä ei ala kuulua, pitkäksi aikaa paikalle ei kannata jäädä, sillä syönnillään oleva ahven antaa nopeasti merkin itsestään.

Kolmen kopla toimii

Venepilkki on suhteellisen varma keino saada saalista. Saalista voi kuitenkin parantaa ja varmistaa, käyttämällä pilkinnän yhteydessä jigiä ja lippaa. Veneen ollessa ankkurissa, aina parhaaseen lopputulokseen ei päästä sitä siirtämällä. Monesti tehokasta on harata kalaa lähemmäksi venettä, jotta sitä tavoittaa taas pilkillä. Aktiivisesti ravintoa etsivä ahvenparvi tulee ja menee, pysähtymättä veneen alla. Mikäli pilkkijän veneessä on samanaikaisesti ahvenen kalastajia heittämällä, on tästä hyötyä myös pilkkijälle. Kala ei kelloa katso. Vaikka lämpimän veden aikaan parhaat syöntipiikit osuvat yleensä aamuihin ja iltoihin, saalista saa myös keskellä päivää. Tärkein tieto pilkkijälle on kalojen sijainti. Venepilkin kulta-aika alkaa noin heinäkuun puolenvälin aikoihin ja jatkuu aina syksystä riippuen lokakuulle saakka, joten aikaa on paljon. Ahventa saa vielä aivan loppusyksystä, mutta syöntipiikki ainakin järviolueella on hyvin lyhyt ja sijoittuu päivän valoisimmalle osalle.

Hyvän syönnin osuessa kohdalle venepilkki on tehokas tapa kalastaa. Venepilkkijän, kuten muidenkin kalastajien on hyvä muistaa, että kala ei pakkasessa parane. Kireitä siimoja.

